

بیانیه هیات موسسان سندیکاهای کارگری در اعتراض به « لایحه پیشنهادی اصلاح قانون کار »

چهارم شهریورماه هشتاد و پنج

پیک ایران:

ارایه لایحه پیشنهادی اصلاح قانون کار ، توسط دولت به مجلس شورای اسلامی بحران زا و تنش آفرین است. وزیرکار اعلام می دارد که: اصلاح قانون کار با محوریت تولید ، اشتغال و سرمایه گذاری های جدید خواهد بود. نایب رییس مجلس شورای اسلامی در نشست و مذاکره با روسا و نمایندگان اتاق صنایع و معادن ، به حذف قوانین مزاحم بویژه در روابط کار اشاره می کند.

این تحرکات نشان از اراده و تصمیم جدی در تغییر و لغو تدریجی مقررات کار به نفع کارفرمایان و سیستم سرمایه داری دولتی را دارد و بر خلاف شعارهای انتخاباتی آقای رییس جمهوری ، نان را از سفره کارگران خواهد برد. ادعای وزیر کار مبنی بر ایجاد کار و اشتغال با وجود تصویب لایحه پیشنهادی سخنی بی پایه و اساس است و هیچ توجیه اقتصادی و روانی در اثر این «اصلاحات» که بر پایه آن، بتوان به ایجاد کار و تولید و اشتغال دست یافت وجود ندارد. نادرستی چنین نظریاتی با تصویب خروج کارگاه های دارنده پنج کارگر توسط مجلس پنجم و همچنین اجرای ماده ۱۹۱ قانون کار مبنی بر خروج کارگاه های تا دارنده ۱۰ کارگر از شمول برخی از مواد قانون کار توسط وزارت کار دولت پیشین و تمدید آن توسط دولت حاضر ، به اثبات رسیده است.

تردید نایب رییس مجلس که می گوید: « شاید این اصلاحات بتواند به بهبود کار ها بیانجامد». نشانگر آن است که تدوین و تصویب لایحه مذکور اهداف دیگری دنبال می کند ، اول آن که ماده ۳۳ قانون کار رژیم شاهنشاهی را احیا می کند و دوم اینکه بنا به اظهارات حسین تیز مغز(رییس سازمان کار و آموزش فنی _ حرفه ای استان تهران) در مناظره رادیویی: « با توجه به پیوستن ایران به سازمان تجارت جهانی قانون کار باید اصلاح شود ». و در نهایت به واسطه این که میزان عرضه نیروی کار بیش از تقاضای آن است و تسلط کارفرمایان بر بازار نیروی کار به عریان تر شدن هرچه بیشتر بحران بیکاری انجامیده است ، وزارت کار بر آن شده است تا با طرح این گونه اصلاحات، ضمن سرپوش نهادن بر بی برنامگی دولت در جهت تامین کار و اشتغال و سرباز زدن از تعهدات خو در باره اصلاح فصل ششم قانون کار ، برای کنترل بر شرایط موجود چاره کار را در راه حل های مصلحتی جستجو کند.

اولین اقدامات به ظاهر اصلاحی در جهت لغو مقررات کار پس از روی کار آمدن دولت آقای احمدی نژاد به طور جدی آغاز شده است ، این اقدامات به دنبال یکسری زمینه سازی هایی در جهت کم رنگ کردن حد اقل نقش تشکل های کارگری و حتی از میدان به در کردن تشکل های کارگری - دولتی پیشین صورت گرفته است و با گزینش نمایندگان جعلی وابسته به جریان غیر کارگری «جامعه اسلامی کارگران» که بدیل دولتی جدید در مقابل «خانه کارگری» ها است ، پیگیری می شود.

وزیر کار به طور جدی از اصلاح فصل ششم قانون کار منطبق با مقوله نامه های بنیادین کار و مبتنی بر اصل ۲۶ قانون اساسی سر باز میزند و تعهد دولت پیشین در مقابل سازمان جهانی کار و همچنین امضای تفاهم نامه سه جانبه در حضور نمایندگان سازمان جهانی کار را نادیده گرفته و نه تنها به حق کارگران در داشتن نمایندگان و سندیکاهای واقعی شان اعتنایی ندارد بلکه فراتر از آن با گماشتن و فرستادن نمایندگان انتصابی کارگری به شورای عالی کار و اجلاس سازمان های بین المللی ، به روابط پر تنش و بحران زا ، که نتیجه ای جز بی ثباتی در جامعه کارگری در پی نخواهد داشت ، دامن می زند.

وزیر کار جمهوری اسلامی با سیاست افزایش دونرخی حداقل دستمزد ها و سپس لغو مصوبه خود ساخته ، باعث اخراج و بیکاری سیصد و بیست هزار کارگر طی مدت کمتر از سه ماه میشود.

ماهیت لایحه پیشنهادی «اصلاح» قانون کار درست در راستای تنش فزایی و بحران آفرینی در روابط کار ، همچون همه اقداماتی است که به شرح مختصری از آن ها اشاره شد و در صورت تصویب ، موجبات ناامنی شغلی کارگران را بیش از پیش فراهم می آورد. آنچه به عنوان قرار داد های کتبی مدت دار بین کارگر و کارفرما در فرم های وزارتی نقش خواهد بست و ارسال نسخه ای از آن به وزارت کار خواهد رفت، در صورت اجرا ، بدون کنترل و نظارت سندیکاهای و اتحادیه های کارگری به حربه ای در دست کارفرمایان برای به بند کشیدن و بردگی کشاندن کارگران بدل خواهد شد.

تنها قوانینی ضمانت اجرا و اعتبار حقوقی خواهند داشت که:

- ۱- ناقض قانون اساسی و مقوله نامه های بنیادین کار مصوب سازمان بین المللی کار نباشد
- ۲- با حضور نمایندگان ذی نفع ها، اعم از اتحادیه کارگری و کارفرمایی و با ارایه و بررسی نظرات کارشناسانه و حقوقی آنان تهیه شود.
- ۳- با سایر قوانین از جمله قوانین تامین اجتماعی مغایر نباشد.
- ۴- ضامن امنیت شغلی ، کرامت انسانی و در برگیرنده نیاز های يك زندگی شرافتمندانه کارگران در کوتاه مدت و دراز مدت باشد.
- ۵- در برگیرنده ملاحظات ناشی از تاثیر بحران های اقتصادی از قبیل تعطیل واحد های کار و تولید و ورشکستگی های احتمالی به قصد حمایت از کارگران و کاهش آسیب های اجتماعی وارده بر زندگی آنان باشد.

هیات موسسان سندیکاهای کارگری ارایه لایحه پیشنهادی وزیر کار را مغایر با منافع کارگران، مخل تولید و خدمات اجتماعی مفید و موجب بحران و تنش بیش از پیش در روابط کار می داند و به این وسیله اعتراض صریح خود را از این نوع اصلاحات اعلام می دارد.

هیات موسسان سندیکاهای کارگری تنها راه برون رفت از بحران موجود در روابط کار و رفع بیکاری رو به تزاید کنونی و همچنین جلوگیری از اخراج کارگران را در اصلاح فصل ششم قانون کار مبتنی بر تعهدات دولت در برابر قانون اساسی و تعهدات بین المللی در برابر سازمان جهانی کار میداند و همچنین ایجاد شرایط مناسب جهت برپایی و گسترش اقتصاد تولید محور و اشتغال زا را ضروری

میداند و بر این باور است که هر گونه راه حلی به جز ایجاد چرخه تولید و خدمات مفید و اشتغال زا به زیان همه آحاد مردم به ویژه کارگران خواهد بود.

هیات موسسان سندیکاهای کارگری از دولت جمهوری اسلامی ایران و مجلس شورای اسلامی، مصرانه می خواهد ضمن به رسمیت شناختن حق آزادی کارگران در ایجاد تشکل های مستقل کارگری (سندیکا ها) و فعالیت در آن ها از به کاربردن شیوه های قیم مابانه و یک سویه و غیرکارشناسانه در روابط کار بپرهیزند و به قانون اساسی و مقوله نامه های بنیادین کار پایبند باشند.

هیات موسسان سندیکاهای کارگری

۱۳۸۵/۵/۲۵